

Dosarul nr. 1ra-1895/2020

1ra-168/2021

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Boico, Nadejda Toma

judecând, în lipsa părților, recursurile ordinare declarate de către inculpat și de către părțile vătămate Anatol Mătășaru și Maria Olar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, în cauza penală prindu-l pe

*Manuilenco Alexandru XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 26.02.2019-14.02.2020;

2. instanța de apel: 05.03.2020-16.06.2020;

3. instanța de recurs: 25.08.2020-08.02.2021.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2020, Manuilenco Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 și 354 Cod contravențional, fiind eliberat de răspundere contravențională în legătură cu expirarea termenului general de prescripție.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Manuilenco Alexandru, la 28 septembrie 2018, aproximativ la orele 15.45, în timp ce se afla la intrarea în curtea blocului Consiliului Superior al Magistraturii, amplasat în mun. Chișinău, str. M. Eminescu, 5, apropiindu-se de Olari Maria, care în acel moment protesta pașnic, exprimându-și dezacordul referitor la comportamentul unui angajat al Consiliului Superior al Magistraturii, a apucat-o pe aceasta de gât, târând-o într-o parte, cauzându-i leziuni corporale sub formă de echimoză la nivelul brațului stâng și la nivelul degetului doi mâna dreaptă, leziuni care se referă la vătămare corporală neînsemnată.

Tot el, la 28 septembrie 2018, aproximativ la orele 16:30 în timp ce se afla la intrarea în curtea blocului Consiliului Superior al Magistraturii, amplasat în mun. Chișinău, str. M. Eminescu, 5, care constituie loc public, în momentul în care

Mătășaru Anatolie, care avea în mână o cameră video cu care efectua filmarea, l-a agresat, l-a apucat de geanta care o avea pe umăr și i-a smuls-o, după care s-a îndreptat în direcția Consiliului Superior al Magistraturii. La intrarea în incinta blocului, fiind urmărit de către Mătășaru Anatolie care solicita restituirea genții, Manuilenco Alexandru i-a restituit geanta direct în mână.

3. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de către:

3.1. Partea vătămată Mătășaru Anatol, care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2020 și pronunțarea unei noi sentințe prin prisma legislației în vigoare.

În motivarea cererii de apel a invocat că, la examinarea cauzei în fond, instanța de judecată eronat a apreciat probele prezentat și a folosit ilegal acest fapt în a respinge cererea sa de a-i fi restituit prejudiciul material și moral de la inculpatul Manuilenco Alexandru.

Prin urmare, a indicat că, instanța de judecată nu a dat o apreciere imaginilor video unde sunt clare acțiunile agresorului când îl deposează de rucsac apoi mai îl aruncă, or, în acel moment i-a fost deteriorat aparatul foto de model „SONY”. Mai mult decât atât, judecătorul la examinarea probelor în instanță a ignorat acest fapt, făcând referință la o altă cameră de luat vederi de model „JVC” pe care dânsul o avea în mână și filma în timpul agresiunii.

3.2. Avocatul Tampei Tatiana în numele părții vătămate Mătășaru Anatol, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2020, în partea stabilirii vinovăției și pedepsei inculpatului, încasarea în beneficiul părții vătămate Anatol Mătășaru din contul inculpatului a contravalorii camerei de luat vederi de model „Video Sony DSC” în sumă de 200 dolari și 5000 lei a telefonului mobil de model „General Mobile 5 plus black”, 290 lei cheltuieli pentru diagnosticarea deteriorărilor bunurilor distruse de inculpat la centrul specializat în tehnică; încasarea prejudiciului moral în sumă de 20000 lei.

În susținerea cerințelor sale, avocatul a indicat că, instanța de fond eronat a constatat că inculpatul nu a adus un prejudiciu material și camera video nu a fost deteriorată de inculpat, invocând faptul că despre existența camerei în geanta lui Mătășaru Anatol acesta nu cunoștea. Cu privire la faptul dacă cunoștea sau nu, instanța urma să constate că prejudiciul material a fost provocat ca rezultat a acțiunilor inculpatului care nu avea dreptul de a aplica forța fizică în privința părții vătămate Matasaru Anatol și nici în privința bunurilor acestuia, cum ar fi rucsacul.

La fel, a menționat că, chiar dacă și constată instanța că a expirat termenul de prescripție pentru sancționarea contravențională a inculpatului Manuilenco Alexandr, aceasta oricum urma să se expună și asupra prejudiciului moral și material, or, despre suferințele fizice și psihice instanța nu a făcut nici o constatare.

3.3. Avocatul Tampei Tatiana în numele părții vătămate Olar Maria, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii vinovăției și pedepsei inculpatului, admiterea acțiunii civile cu încasarea sumei de 3000 lei, ceea ce constituie contravaloarea telefonului mobil de model „Samsung Galaxy J3” și încasarea prejudiciului moral în sumă de 20000 lei în beneficiul părții vătămate Olar Maria din contul inculpatului Manuilenco Alexandru.

În motivarea apelului a invocat că, nu este de accord cu sentința instanței de fond, o consider neîntemeiată, bazată pe interpretări eronate, întrucât instanța a neglijat declarațiile părților vătămate și probele care au fost administrate de organul de urmărire penală, cum ar fi: înregistrări video, procese-verbale de cercetare la fața locului, procese – verbale de confruntare dintre partea vătămată și inculpat, raport de expertiză medico-legală, înscrisuri cu privire la starea tehnică a telefonului părții vătămate Olar Maria.

La fel, a apreciat eronată concluzia instanței de fond prin care a conchis că după conflict, partea vătămată a continuat să filmeze și prin urmare, că telefonul nu era deteriorat, dar telefonul de la fisurile care au fost create pe ecranul acestuia, ulterior s-au agravat și au dus la deteriorarea completă. Telefonul a fost arătat și inculpatului cum nu mai funcționează.

De continuare, a menționat că, chiar dacă instanța a constatat expirarea prescripției atragerii la răspundere contravențională, aceasta oricum urma să se expună și asupra prejudiciului moral și material, or, despre suferințele fizice și psihice instanța nu a făcut nici o constatare.

3.4. Avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Manuilenco Alexandru, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2020 în partea recunoașterii lui Manuilenco Alexandru vinovat în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78 și art. 354 Cod contravențional, cu emiterea unei sentințe de achitare.

În susținerea cerințelor sale, avocat a indicat că, la luarea deciziei de a-l recunoaște vinovat pe Manuilenco Alexandru în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78, 354 Cod contravențional, instanța de fond a dat apreciere greșită circumstanțelor cauzei, iar în acțiunile lui Manuilenco Alexandru lipsesc elementele constitutive ale componentelor de contravenții prevăzute de art. 78, 354 Cod contravențional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, a fost respins apelul avocatului Tuhari Igor în numele inculpatului Manuilenco Alexandru și admise parțial apelurile declarate de către avocatul Tampei Tatiana în numele părților vătămate Mătăsaru Anatol și Olar Maria, precum și apelul părții vătămate Mătăsaru Anatol, casată sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani

din 14 februarie 2020 și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Manuilenco Alexandru se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal și se stabilește următoarea pedeapsă:

- în baza 287 alin.(1) Cod penal (unde figurează partea vătămată Mătăsaru Anatol) se aplică pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ce constituie echivalentul a 30000 (treizeci mii) lei;

- în baza art. 287 alin.(1) Cod penal (unde figurează partea vătămată (Olar Maria) se aplică pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ce constituie echivalentul a 30000 (treizeci mii) lei.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, se stabilește pedeapsa definitivă lui Manuilenco Alexandru - amendă în beneficiul statului în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 35000 (treizeci și cinci mii) lei.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea cu titlu de prejudiciu moral de la Manuilenco Alexandru în beneficiul părților vătămate Mătăsaru Anatol și Olar Maria a câte 3000 (trei mii) lei pentru fiecare.

Acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material înaintată de Olar Maria și Mătăsaru Anatol a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirii să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, situația de fapt și de drept reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, instanța de fond ajungând eronat la concluzia că în acțiunile lui Manuilenco Alexandr lipsesc indicii infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal, reîncadrând acțiunile acestuia în prevederile art. 78 Cod contravențional (pe episodul în care figurează în calitate de parte vătămată Olar Maria), deoarece acțiunile lui Manuilenco Alexandr nu constituie un comportament însoțit de un cinism deosebit și obrăznicie deosebită, ci constituie acțiuni de violență care s-au soldat cu vătămare neînsemnată a integrității corporale și respectiv art. 354 Cod contravențional (pe episodul în care figurează în calitate de parte vătămată Anatol Mătăsaru), deoarece acțiunile lui Manuilenco Alexandru nu constituie un comportament însoțit de un cinism deosebit și obrăznicie deosebită, ci constituie huliganism nu prea grav, deoarece se manifestă doar prin acostarea jignitoare, în locuri publice, a persoanei fizice.

Astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, audiind inculpatul și părțile vătămate, cercetând suplimentar probele administrate în primă instanță, instanța de apel constată că, la 28 septembrie 2018, aproximativ la orele

15:45, Manuilenco Alexandru în timp ce se afla la intrarea în curtea blocului Consiliului Superior al Magistraturii, amplasat în mun. Chișinău, str. M. Eminescu, 5, care constituie loc public, fără careva motive, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, din intenții huliganice, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, manifestând un cinism și obrăznicie deosebită față de societate și regulilor de conduită, apropiindu-se de Olari Maria XXXXX care în acel moment protesta pașnic exprimându-și dezacordul referitor la comportamentul unui angajat al acestei instituții, a apucat-o pe aceasta de gât târând-o într-o parte și totodată, a încercat să-i ridice telefonul mobil filma și în acel moment, i-a cauzat dureri fizice și traumă la mână.

Ulterior, în timpul în care Manuilenco Alexandru ieșea de pe teritoriul Consiliului Superior al Magistraturii și se îndrepta în direcția automobilului său, conștientizând că este filmat de către Olari Maria, a ridicat o piatră de jos și a aruncat-o în direcția ultimii deteriorându-i telefonul acesteia.

Tot el, la 28 septembrie 2018, aproximativ la orele 16³⁵ în timp ce se afla la intrarea în curtea blocului Consiliului Superior al Magistraturii, amplasat în mun. Chișinău, str. M. Eminescu, 5, care constituie loc public, fără careva motive, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, din intenții huliganice, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, manifestând un cinism și obrăznicie deosebită față de societate și regulilor de conduită, a insultat-o pe Olari Maria care în acel moment era intervievată de către Mătăsaru Anatolie. În momentul în care Mătăsaru Anatolie, care având în mână o cameră video cu care efectua filmarea, i-a luat apărarea Mariei Olar, Manuilenco Alexandru l-a amenințat cu răfuială fizică și apropiindu-se de el a încercat să-l deposedeze de camera video iar ulterior, apucându-l de geanta i-a smuls-o deteriorând-o, după ce având acea geantă s-a îndreptat în direcția Consiliului Superior al Magistraturii. La intrarea în incinta blocului, fiind urmărit de către Mătăsaru Anatolie care solicita restituirea genții, Manuilenco Alexandru i-a aruncat geanta în direcția acestuia deteriorându-i bunurile ce le avea în acea geantă și totodată, s-a repezit spre Mătăsaru Anatolie și aplicând forța fizică a încercat să-l deposedeze de camera video cu care filma acțiunile acestuia, cauzându-i astfel dureri fizice.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, în baza declarațiilor părților vătămate, a martorului și probelor scrise cercetate în ședința de judecată, prin analiza lor, cu certitudine se dovedește vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, iar acuzațiile sunt bine justificate standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, la această concluzie ajunge instanța de apel din analiza probelor pertinente și concludente, utile administrate în ședința de judecată care nu au fost combătute de către partea apărării.

Instanța de apel a accentuat că, s-a demonstrat în afara oricăror dubii că în acțiunile inculpatului Manuilenco Alexandru sunt întrunite elementele infracțiunii de huliganism prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, astfel încât este absolut neîntemeiată soluția primei instanță de reîncadrare a acțiunilor acestuia în prevederile art. 78 Cod contravențional, și respectiv art. 354 Cod contravențional.

Astfel, Colegiului penal a stabilit cu certitudine și incontestabil că, inculpatul Manuilenco Alexandru a săvârșit faptele în speță într-un loc public, aflându-se în fața Consiliului Superior al Magistraturii, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, apropiindu-se de Olari Maria care în acel moment protesta pașnic exprimându-și dezacordul referitor la comportamentul unui angajat al acestei instituții, a apucat-o pe aceasta de gât târând-o într-o parte și totodată, a încercat să-i ridice telefonul mobil cu care filma și în acel moment, i-a cauzat dureri fizice și traumă la mână.

Ulterior, în timpul în care Manuilenco Alexandru ieșea de pe teritoriul Consiliului Superior al Magistraturii și se îndrepta în direcția automobilului său, conștientizând că este filmat de către Olari Maria, a ridicat o piatră de jos și a aruncat-o în direcția ultimii deteriorându-i telefonul acesteia.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată, instanța de apel a reținut că, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 219 alin.(4), 220 alin.(3) Cod de procedură penală și ale Codului civil, conform căror mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanelor vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, statutul social al persoanelor vătămate și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanelor vătămate.

Astfel, luând în considerare caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părților vătămate, circumstanțele în care au fost cauzate aceste prejudicii, gradul de vinovăție al inculpatului, cuantumul prejudiciului moral a câte 3000 lei care se va încasa de la inculpat în beneficiul părților vătămate Olar Maria și Mătăsaru Anatol este unul vădit suficient, adecvat și proporțional împrejurărilor în care au fost săvârșite faptele infracționale și gravitatea consecințelor survenite, inclusiv cele reproduse în decizia instanței de apel.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către părțile vătămate Mătăsaru Anatol și inculpatul Manuilenco Alexandru, prin care se solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. Părțile vătămate Mătăsaru Anatol și Olar Maria, fără a indicat un temei prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, critică decizia instanței de apel sub aspectul faptului că instanța a stabilit o pedeapsă blândă inculpatului, care nu corespunde faptei comise.

Totodată, indică că, a fost dispusă încasarea prejudiciului moral într-o sumă foarte mică, iar în privința prejudiciului material s-a dispus admiterea acesteia în principiu, fapt pe care-l consideră neântemeiat, de vreme ce au fost prezentate probe suficiente în vederea determinării quantumului prejudiciului material.

5.2. Inculpatul Manuilenco Alexandru declară recurs ordinar în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunile acestuia să fie reîncadrate în temeiul art. 78 și 354 Cod contravențional.

Totodată, indică că instanța de apel nu a fost în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe materialele cauzei penale administrate în prima instanța care conțin declarațiile martorilor, părților vătămate și ale inculpatului, aceleași în temeiul cărora acțiunile inculpatului au fost recalificate conform art. 78 și 354 Cod contravențional de către prima instanță.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se

transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit verificând și analizând per ansamblu decizia instanței de apel, raportată la criticele recurențelor constată că, instanța de apel la adoptarea soluției nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii, or, în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, chiar dacă dispozițiile art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale impun instanțele naționale să-și motiveze deciziile (*hotărârea Boldea versus România*), această obligație nu presupune existența unor răspunsuri detaliate la fiecare problemă ridicată, fiind suficient să fie examinate în mod real problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia.

În continuarea aceluiași gând, CtEDO a consemnat în repetate rânduri că, la judecarea cauzei de către instanța de apel și la adoptarea deciziei, aceasta nu se poate limita la preluarea totală sau parțială a motivării formulate de instanța de fond, ci trebuie să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, cu atât mai mult când este în situația pronunțării unei noi hotărâri, și să răspundă argumentat la criticile invocate de părți, or doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit stabilește că, deși instanța de apel constată fapta conform rechizitoriului, în descriptivul deciziei sale a indicat un șir de concluzii care sunt într-o contradicție vădită cu circumstanțele de fapt constatate, cum ar fi „(...) versiunea inculpatului nu constituie motiv pentru a considera că acțiunile sale au fost de a o da la o parte pe Olar Maria (...) acțiunile lui Manuilenco Alexandru nu constituie un

comportament însoțit de un cinism deosebit și obrăznicie (...) inculpatul intenționat a acționat încălcând ordinea publică (...) acțiunile lui Manuileenco Alexandru constituie un comportament însoțit de cinism deosebit și obrăznicie (...)”.

La fel, Colegiul penal lărgit constată că, în susținerea soluției sale de condamnare a inculpatului, instanța de apel recurge la termeni și formulări generale, cum ar fi „(...) potrivit declarațiilor martorilor, a părților vătămate și a probelor materiale (...)”, or, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanța de apel în hotărârea pronunțată și menționate supra, se observă o neclaritate în determinarea mijloacelor de probă care au stat la baza condamnării inculpatului.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit semnalează prezența temeiului pentru recurs „*motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii*”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit reamintește că, rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (*vezi cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06*).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Rezumând cele menționate mai sus, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile enumerate mai sus, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, minuțios să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină cont de jurisprudența națională, de cele expuse în prezenta decizie legate de justa apreciere, sub toate aspectele, complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate atât în cererile de apel cât și în cererile de recurs și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre

legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursurile ordinare declarate de către inculpat și de către părțile vătămate Anatol Mătășaru și Maria Olar, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Manuilenco Alexandru XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă, pronunțarea integrală la *05 martie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Boico

Nadejda Toma